FAMIMOVE
PROTECTION OF FAMILIES ON THE MOVE

FAMILIES OP DE VLUCHT:
HET VERBINDEN VAN HET INTERNATIONAAL FAMILIERECHT EN HET MIGRATIERECHT EN HET VERSTERKEN VAN DE EFFECTIEVE TOEPASSING VAN HET HOGER BELANG VAN HET KIND IN GRENS-OVERSCHRIJDENDE BURGERLIJKE ZAKEN

KINDGERICHTE IMPLEMENTATIE VAN JURIDISCHE INSTRUMENTEN VOOR MIGRANTENKINDEREN

Co-funded by the European Union under the JUST-2022-JCOO program

Belangrijke actoren op het snijvlak van het familierecht en het migratierecht

Wanneer vluchtelingenfamilies of alleenstaande minderjarigen de EU binnenkomen, zijn kwesties van internationaal familierecht en migratierecht vaak met elkaar verweven. Aangezien de twee beleidsgebieden slechts in beperkte mate met elkaar verbonden zijn, kan het voor de betrokken actoren moeilijk zijn om te achterhalen welke maatregelen genomen moeten worden of om contact te leggen met professionals uit het andere beleidsgebied. Deze uitdaging wordt groter wanneer autoriteiten in andere EU-lidstaten betrokken zijn. De volgende overheids- en niet-gouvernementele instellingen kunnen dienen als eerste informatiepunten:

De nationale **Centrale Autoriteiten** werden opgericht om de communicatie en advisering in grensoverschrijdende zaken binnen de EU te vergemakkelijken. Zij kunnen rechtstreeks gecontacteerd worden en informatie geven over vrijwel alle kwesties met betrekking tot het internationaal familierecht alsook contact opnemen met autoriteiten in andere EU-lidstaten, evenals in de verdragsstaten van het Haags Kinderbeschermingsverdrag van 1996.

Het **Europees Justitieel Netwerk (EJN) is gericht op** het familierecht. De contactpunten in alle lidstaten bieden deskundig advies aan buitenlandse autoriteiten. EJN helpt ook bij het direct communiceren met buitenlandse autoriteiten.

De **Internationale Sociale Dienst (ISS)** is een wereldwijde koepelorganisatie voor sociale NGO's. ISS heeft een specifieke focus op internationale kinderbeschermingszaken en heeft juridische expertise, waaronder met betrekking tot het internationaal privaatrecht.

Het **Rode Kruis** biedt een tracing dienst aan voor vluchtelingen en speelt daarmee een belangrijke rol op het gebied van gezinshereniging en de daaropvolgende immigratie van familieleden.

Het **Separated Children in Europe Programme (SCEP)** is een Europees NGO-netwerk van 31 organisaties uit 28 Europese landen. Het is gespecialiseerd in het ondersteunen van alleenstaande kinderen.

De **Europese Raad voor Vluchtelingen en Ballingen (ECRE)** is een alliantie van 125 NGO's uit 40 Europese landen die actief zijn op het gebied van vlucht en ballingschap.

De organisatie **Missing Children Europe** heeft als doel alleenstaande kinderen te beschermen tegen misbruik en mensenhandel. Het richt zich op kinderen in migratie.

Tot slot heeft het **Europees Voogdij Netwerk (EGN)** als doel de voogdijdiensten voor alleenstaande en gescheiden kinderen in de EU-lidstaten te ondersteunen.

Project partners

Maastricht University

Lunds Universitet

Università degli Studi di Milano Bicocca – Dipartimento di Giurisprudenza – School of Law

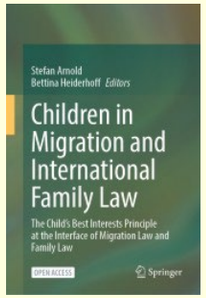
Universität Münster

Ghent University

ELTE Eötvös Loránd University

UVSQ Université Paris-Saclay

Aanvullende informatie

https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-031-71598-3?sap-outbound-id=327B22A59279B697C12520431B4F9EDE33D1E96A

FAMIMOVE wordt mede gefinancierd door de Europese Unie. De meningen en opvattingen die in dit kader worden weergegeven, zijn echter uitsluitend die van de auteurs en weerspiegelen niet noodzakelijkerwijs die van de Europese Unie of de Europese Commissie. Noch de Europese Unie noch de Europese Commissie kunnen hiervoor verantwoordelijk worden gehouden.

Voogdij – De Europese weg voorwaarts

De regeling van voogdij voor minderjarigen vereist veel personeel en financiële middelen. Tegelijkertijd is voogdij van groot belang voor de bescherming van alleenstaande minderjarige vluchtelingen omdat alleen voogdij ervoor kan zorgen dat alleenstaande minderjarigen juridisch worden vertegenwoordigd en dat de taken van ouderlijke verantwoordelijkheid – waaronder zorg en opvoeding – op een betrouwbare manier worden uitgevoerd. Het Europees Agentschap voor Grondrechten (FRA) heeft de vaak voorkomende tekortkomingen in kaart gebracht en heeft bijgedragen aan de verbetering van de bestaande standaarden. Ze hebben ook materialen ("tools") gepubliceerd om (professionele en vrijwillige) voogden te helpen op een snelle manier meer te leren over de rechten van minderjarigen en hoe zij hen beter kunnen ondersteunen in het asielproces. (https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-euaa-practical-tool-as)

→ FAMIMOVE richtte zich in het bijzonder op de kwestie van betere harmonisatie en de vraag hoe **uitgebreide wederzijdse erkenning de situatie van minderjarige vluchtelingen zou kunnen verbeteren**. Het is niet vanzelfsprekend dat een voogd uit de ene EU-lidstaat verantwoordelijk blijft voor een minderjarige vluchteling wanneer hij/zij zich naar een andere EU-lidstaat verplaatst en de asielprocedure of procedure voor gezinshereniging wil voortzetten.
Er is dus ruimte voor verbetering, bijvoorbeeld op het gebied van **wederzijds vertrouwen in de leeftijdsbepaling**.
→ Betere communicatie tussen de verantwoordelijke autoriteiten zou ook nuttig kunnen zijn. Tot nu toe is een naadloze vervanging van de voogd, die wenselijk zou zijn, niet voorstelbaar.

Vroegtijdig huwelijk – De Europese weg voorwaarts

De manier waarop vroegtijdige huwelijken in sommige EU-lidstaten wordt benaderd, is een goed voorbeeld van hoe het belang van het kind ondergeschikt kan worden aan politieke doelstellingen. Het is goed dat de EU-lidstaten er zich toe verbinden om vroegtijdige huwelijken wereldwijd te voorkomen.

→ Vanuit juridisch oogpunt kan het bekritiseerd worden wanneer vroegtijdig gehuwde minderjarigen als ongehuwd worden beschouwd bij hun aankomst in de EU, zonder dat de individuele situatie in overweging wordt genomen. Dit kan daarnaast schadelijk voor de minderjarigen zijn. In sommige lidstaten – zoals Duitsland en Zweden – geldt dit al meerdere jaren als dwingende norm, maar dit symbolisch beleid kan ten koste gaan van de minderjarigen die zich in een bijzonder kwetsbare situatie bevinden.
In de lidstaten waar deze dwingende norm gehanteerd wordt, kunnen de autoriteiten en NGO's die in contact komen met de betrokken minderjarigen nog altijd van betekenis zijn. Ten eerste kunnen zij proberen te voorkomen dat de jonge koppels tegen hun wil en in strijd met hun belangen uit elkaar worden gehaald. Ook kunnen zij een rol spelen in de vaststelling van de afstamming met de vader, wanneer er kinderen geboren zijn uit het niet-erkende huwelijk. De hulp van autoriteiten en NGO's is ook van belang omdat jonge vluchtelingen zelden in staat zijn de benodigde officiële stappen zelf te zetten.
→ **Empowerment is vooral belangrijk voor de getrouwde minderjarige vrouwen**. Zij kunnen vaak pas een onafhankelijk leven leiden als ze voldoende opgeleid zijn om in hun eigen onderhoud te voorzien.
Als het koppel hun huwelijk wil voortzetten nadat ze meerderjarig zijn geworden, is steun van de verantwoordelijke actoren vaak ook nog nodig, bijvoorbeeld zodat het koppel alle documenten kan verkrijgen die nodig zijn voor een mogelijks hertrouwen.

Kafāla – De Europese weg voorwaarts

De manier waarop EU-lidstaten omgaan met kafāla garandeert niet altijd dat de rechten van het kind worden gerespecteerd. Kafāla is een onbekende kinderbeschermingsmaatregel in EU-lidstaten en het is vaak onduidelijk wat de werkelijke aard en juridische effecten ervan zijn. Bovendien hebben slechts een paar landen die sharia-wetgeving hanteren zich aangesloten bij het Haags Kinderbeschermingsverdrag van 1996, wat de samenwerking en de mogelijke erkenning op basis van het Verdrag beperkt. FAMIMOVE beveelt de volgende acties aan:

1. Het **versterken van de samenwerking met landen die sharia-wetgeving** hanteren om betere waarborgen te bieden voor kinderen die in een grensoverschrijdende kafāla worden geplaatst, in overeenstemming met hun hoger belang. In het bijzonder:
• het versterken van de samenwerking tussen EU-lidstaten en landen die sharia-wetgeving hanteren.
• het bevorderen van de ratificatie van of toetreding tot het Haags Kinderbeschermingsverdrag van 1996, in het bijzonder door landen die sharia-wetgeving hanteren of, als alternatief,
• het bevorderen dat EU-lidstaten en landen die sharia-wetgeving hanteren bilaterale verdragen aangaan.
• het vergroten van het bewustzijn over de rol en functies van de Centrale Autoriteiten onder het Haags Kinderbeschermingsverdrag van 1996.
2. **Het afstemmen van de toepassing van artikel 33 van het Haags Kinderbeschermingsverdrag** in EU-lidstaten (en andere Verdragsstaten), onder andere door **:**
• het bevorderen en vergemakkelijken van de (verdere) uitwisseling van informatie tussen EU-lidstaten over hun interne praktijken (inclusief migratiekwesties).
• het verhogen van het bewustzijn onder EU-lidstaten over het erkennings- en samenwerkingskader van het Verdrag, en het aanmoedigen van de juiste implementatie ervan.
3. **Zorgen voor de duurzame en langdurige bescherming van de belangen van kinderen die onder kafāla vallen**, onder andere door:
• het bevorderen van de uitwisseling van praktijken en onderzoek over kafāla tussen EU-lidstaten met deelname van landen die sharia-rechters hanteren.
• het lanceren van een campagne om potentiële kāfil-kandidaten en professionals in Marokko te informeren over de bestaande procedures.

wissen.leben

FAMIMOVE
PROTECTION OF FAMILIES ON THE MOVE

FAMILIES ON THE MOVE:
DAS ZUSAMMENSPIEL VON INTERNATIONALEM FAMILIENRECHT UND MIGRATIONSRECHT UND DIE VERBESSERTE ANWENDUNG DES GRUNDSATZES DES KINDESWOHLS IN GRENZÜBERSCHREITENDEN ZIVILSACHEN

KINDGERECHTE ANWENDUNG DER GELTENDEN RECHTSINSTRUMENTE FÜR KINDER IN MIGRATION

Co-funded by the European Union under the JUST-2022-JCOO program

Wichtige Ansprechpartner an der Schnittstelle Familienrecht und Migrationsrecht

Wenn geflüchtete Familien oder unbegleitete Minderjährige in der EU ankommen, sind Fragen des internationalen Familienrechts und des Migrationsrechts häufig miteinander verknüpft. Da die Verknüpfung zwischen den beiden Bereichen normalerweise weniger ausgeprägt ist, kann es für die handelnden Akteure schwierig sein, die einschlägigen Maßnahmen zu finden oder mit dem anderen Bereich in Kontakt zu treten. Dies gilt umso mehr, wenn Behörden in anderen EU-Mitgliedstaaten beteiligt sind. Die folgenden staatlichen und nichtstaatlichen Einrichtungen können als erste Anlaufstellen dienen:

Die nationalen Zentralen Behörden wurden eingerichtet, um die Kommunikation und Beratung bei grenzüberschreitenden Sachverhalten innerhalb der EU zu erleichtern. Die **deutsche Zentrale Behörde** ist Ansprechpartner und Auskunftsstelle für fast alle Fragen des internationalen Familienrechts und können sich direkt an Behörden in anderen EU-Mitgliedstaaten sowie in Vertragsstaaten des KSÜ wenden.

Das **Europäische Justizielle Netz (EJN)** hat einen Schwerpunkt im Familienrecht. Sogenannte Kontaktstellen in allen Mitgliedstaaten beraten ausländische Behörden fachlich. Das EJN hilft auch bei der direkten Kommunikation mit ausländischen Behörden.

Der **International Social Service** (ISS) mit dem deutschen Mitglied ISD ist ein weltweit tätiger Dachverband für soziale NGOs. Er konzentriert sich insbesondere auf internationale Kinderschutzfälle und verfügt über besondere Fachkenntnisse in rechtlichen Fragen, einschließlich Rechtskonflikten.

Das **Rote Kreuz** betreibt einen Suchdienst für Geflüchtete und spielt damit eine wichtige Rolle bei der Familienzusammenführung und dem Nachzug von Angehörigen.

Das **Separated Children in Europe Programme** (SCEP) ist ein europäisches NGO-Netzwerk von 31 Organisationen aus 28 europäischen Ländern. Es ist auf die Unterstützung unbegleiteter Minderjähriger spezialisiert.

Der **European Council on Refugees and Exiles** (ECRE) ist ein Zusammenschluss von 125 NGOs aus 40 europäischen Ländern, die in den Bereichen Flucht und Exil arbeiten.

Die Organisation **Missing Children Europe** hat sich zum Ziel gesetzt, unbegleitete Minderjährige vor Missbrauch und Kinderhandel zu schützen. Zudem liegt ein Schwerpunkt auf Kinder in der Migration.

Das **European Guardianship Network** (EGN) hat das Ziel, die Vormundschaften für unbegleitete und von ihren Eltern getrennte Kinder in den EU-Mitgliedstaaten zu verbessern.

Projektpartner

Maastricht University

Lunds Universitet

Università degli Studi di Milano Bicocca – Dipartimento di Giurisprudenza – School of Law

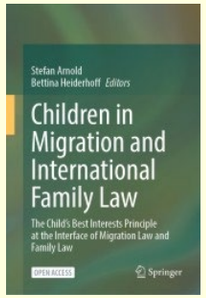
Universität Münster

Ghent University

ELTE Eötvös Loránd University

UVSQ Université Paris-Saclay

Zusätzliche Informationen

https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-031-71598-3?sap-outbound-id=327B22A59279B697C12520431B4F9EDE33D1E96A

FAMIMOVE wird von der EU mitfinanziert. Die Ansichten und Meinungen sind ausschließlich diejenigen der jeweiligen Autorinnen und stimmen nicht notwendig mit denen der EU oder der Europäischen Kommission überein. Weder die EU noch die Europäische Kommission können für sie verantwortlich gemacht werden.

Vormundschaft – Ein europäischer Weg in die Zukunft

Vormundschaften für Minderjährige erfordern einen hohen personellen und organisatorischen Aufwand und sind kostenintensiv. Gleichzeitig ist die Vormundschaft für den Schutz von unbegleiteten minderjährigen Geflüchteten von höchster Bedeutung. Nur eine Vormundschaft kann sicherstellen, dass die Kinder rechtlich vertreten und die Aufgaben der elterlichen Sorge verlässlich wahrgenommen werden. Die Agentur der EU für Grundrechte (FRA) hat mehrfach typische Defizite aufgezeigt und an der Verbesserung von Standards gearbeitet. Sie haben auch Materialien („Tools“) veröffentlicht, um (professionellen und ehrenamtlichen) Vormündern zu helfen, sich schnell über die Rechte von Minderjährigen zu informieren und sie im Asylverfahren besser zu unterstützen. (https://fra.europa.eu/sites/default/ files/fra_uploads/fra-euaa-practical-tool-asylum-procedure_en.pdf).

→ FAMIMOVE beschäftigte sich insbesondere mit einer besseren Harmonisierung in der EU und der Frage, wie eine **erweiterte gegenseitige Anerkennung die Situation von minderjährigen Geflüchteten verbessern** kann. Dies ist prinzipiell schwierig, da ein Vormund aus einem EU-Mitgliedstaat in der Regel überfordert wäre, wenn er für junge Geflüchtete zuständig bliebe, die ihren Wohnsitz innerhalb der EU gewechselt haben und nun in einem anderen Mitgliedstaat das Asylverfahren oder die Familienzusammenführung betreiben möchten.

Dennoch gibt es Raum für Verbesserungen, zum Beispiel mehr **gegenseitiges Vertrauen bei der Alterseinschätzung**.

→ Eine bessere Kommunikation zwischen den zuständigen Behörden könnte ebenfalls von Vorteil sein. Bislang ist die wünschenswerte nahtlose Ablösung des Vormunds nicht denkbar.

Frühehe – Ein europäischer Weg in die Zukunft

Der Umgang mit Frühehen in einigen EU-Mitgliedstaaten, ist ein gutes Beispiel dafür, wie das Kindeswohl aufgrund politischer Ziele in Vergessenheit geraten kann.

Es ist zu begrüßen, dass sich die EU-Mitgliedstaaten weltweit für die Verhinderung von Frühehen einsetzen.

→ Falsch und schädlich ist es jedoch, wenn die minderjährig Verheiratete bei der Einreise in die EU als unverheiratet gelten – ohne Rücksicht auf den Einzelfall. Wenn dies seit einigen Jahren in den Gesetzen der Mitgliedstaaten vorgeschrieben ist (z.B. in Schweden oder Deutschland), handelt es sich dabei um Symbolpolitik auf Kosten der Minderjährigen, die sich ohnehin in einer besonders vulnerablen Position befinden.

Aber auch in diesen Mitgliedstaaten können die Behörden und NGOs, die mit den betroffenen Minderjährigen in Kontakt kommen, hilfreiche Maßnahmen ergreifen. Zunächst können sie versuchen, die jungen Paare nicht gegen ihren Willen und ihr Interesse zu trennen. Sie sollten insbesondere auch sicherstellen, dass die Abstammung des Vaters gesichert ist, wenn Kinder aus der ungültigen Ehe hervorgehen. Nur selten sind junge Geflüchtete in der Lage, die notwendigen behördlichen Verfahren selbst durchzuführen.

→ **Empowerment ist insbesondere für junge verheiratete Frauen wichtig.** Nur wenn sie über eine ausreichende Bildung verfügen, um ihren eigenen Lebensunterhalt selbst bestreiten zu können, können sie sich für ein unabhängiges Leben entscheiden.

Wenn das Paar die Ehe nach Erreichen der Volljährigkeit fortsetzen möchte, ist häufig auch die Unterstützung der zuständigen Stellen erforderlich, damit das junge Paar alle für eine erneute Eheschließung erforderlichen Dokumente erhalten kann.

Kafāla – Ein europäischer Weg in die Zukunft

Das Vorgehen der EU-Mitgliedstaaten bei Vorliegen einer Kafāla gewährleistet nicht immer in vollem Umfang, dass die Rechte der Kinder geachtet werden. Kafāla ist eine den EU-Mitgliedstaaten unbekannte Maßnahme, und es mangelt an einem klaren Verständnis ihrer tatsächlichen Natur und rechtlichen Auswirkungen. Darüber hinaus sind nur wenige Länder, in denen die Scharia gilt, dem KSÜ beigetreten, was eine wirksame Zusammenarbeit und die Möglichkeiten der Anerkennung weiter einschränkt.

1. **Stärkung der Zusammenarbeit mit Ländern, in denen die Scharia gilt, um einen besseren Schutz von Kindern, die in einer grenzüberschreitenden Kafāla leben, im Einklang mit ihrem Wohl zu gewährleisten.** Insbesondere:
   - Stärkung der Zusammenarbeit zwischen den EU-Mitgliedstaaten und den Ländern, in denen die Scharia gilt,
   - Förderung der Ratifizierung des bzw. des Beitritts zum KSÜ, insbesondere von Ländern, in denen die Scharia gilt,
   - Förderung des Abschlusses bilateraler Abkommen zwischen EU-Mitgliedstaaten und Ländern in denen die Scharia gilt,
   - Sensibilisierung für die Rolle und die Aufgaben der Zentralen Behörden im Rahmen des KSÜ.
2. **Vereinheitlichung der Anwendung des Artikel 33 KSÜ in den EU-Mitgliedstaaten** (und anderen Vertragsstaaten), u.a. durch:
   - Förderung und Erleichterung des (weiteren) Informationsaustauschs zwischen den Mitgliedstaaten über die innerstaatliche Anwendung (einschließlich Migrationsfragen).
   - Sensibilisierung der EU-Mitgliedstaaten für den Anerkennungs- und Kooperationsrahmen des KSÜ und Förderung seiner ordnungsgemäßen Umsetzung.
3. **Gewährleistung, dass die Interessen der Kafāla-Kinder nachhaltig und langfristig berücksichtigt werden**, u.a. durch:
   - Förderung des Austauschs von Erkenntnissen über und Vorgehen bei Vorliegen einer Kafāla zwischen den EU-Mitgliedstaaten unter Beteiligung von Ländern, in denen die Scharia gilt.
   - Durchführung eines Projekts zur Information potenzieller Kāfils und Fachlkräfte in Marokko über bestehende Verfahren.

wissen.leer

FAMIMOVE
PROTECTION OF FAMILIES ON THE MOVE

FAMILIES ON THE MOVE:
CONNECTING THE FIELDS OF INTERNATIONAL FAMILY LAW AND MIGRATION LAW AND ENHANCING THE EFFECTIVE APPLICATION OF THE CHILD'S BEST INTEREST PRINCIPLE IN CROSS-BORDER CIVIL CASES

CHILD ORIENTATED IMPLEMENTATION OF LEGAL INSTRUMENTS APPLICABLE TO MIGRANT CHILDREN

Co-funded by the European Union under the JUST-2022-JCOO program

Important actors at the interface of family law and migration law

When refugee families or unaccompanied minors arrive in the EU, issues of international family law and migration law are often interlinked. Since the two policy areas are so poorly connected, it can then be difficult for the respective actors to find out about the measures to be taken or to get in contact with the other area. This is even more of an issue whenever authorities in other EU Member States are involved. The following governmental and non-governmental institutions can serve as first points of information:

The national **Central Authorities** were set up in order to facilitate communication and counselling in cross-border relations within the EU. They can be contacted and will give information in almost all questions related to inter-national family law and can directly contact authorities in other EU Member States as well as in contractual states of the 1996 Child Protection Convention.

The **European Judicial Network (EJN)** has a strong branch in family law. So-called contact points in all Member States will give expert advice to foreign authorities. EJN also helps with communicating directly with foreign authorities.

The **International Social Service** (ISS) is a globally active umbrella organisation for social NGOs. It has a particular focus on international child protection cases and has special expertise in the legal aspects including conflict of laws.

The **Red Cross** runs a tracing service for refugees and thereby plays an important role in the area of family reunification and subsequent immigration of relatives.

The **Separated Children in Europe Programme** (SCEP) is a European NGO-Network of 31 organisations from 28 European countries. It specialises in supporting unaccompanied children.

The **European Council on Refugees and Exiles** (ECRE) is an alliance of 125 NGOs across 40 European countries working in the field of flight and exile.

The organisation **Missing Children Europe** aims at protecting unaccompanied children from abuse and child trafficking. It also focuses on children in migration.

Finally, the **European Guardianship Network** (EGN) aims to improve guardianship services for unaccompanied and separated children in the EU Member States.

Project partners

Maastricht University

Lunds Universitet

Università degli Studi di Milano Bicocca – Dipartimento di Giurisprudenza – School of Law

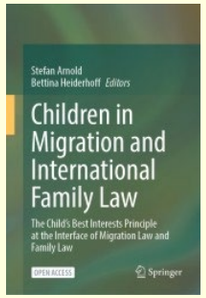
Universität Münster

Ghent University

ELTE Eötvös Loránd University

UVSQ Université Paris-Saclay

Additional Information

https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-031-71598-3?sap-outbound-id=327B22A59279B697C12520431B4F9EDE33D1E96A

FAMIMOVE is co-funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the authors only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Commission. Neither the European Union nor the European Commission can be held responsible for them.

Guardianship – A European way forward

Guardianship for minors requires a great deal of personnel and organisation and is expensive. At the same time, guardianship is extremely important for the protection of unaccompanied minor refugees. This is because only guardianship can ensure that the children are legally represented and that the tasks of parental responsibility – which also include care and education – are reliably performed. The EU Agency for Fundamental Rights (FRA) has repeatedly mapped typical deficits and worked on improved standards. They have also published materials ("tools") in order to help (professional and volunteer) guardians to quickly learn about the rights of minors and to better assist them in the asylum process. (https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-euaa-practical-tool-asylum-procedure_en.pdf).

→ FAMIMOVE was particularly concerned with the issue of better harmonization and the question of how **extended mutual recognition** can **improve the situation of minor refugees.** This is difficult in principle because a guardian from one EU Member State would usually be completely overwhelmed if they remained responsible for a young refugee who has changed their country of residence within the EU and now wants to pursue the asylum procedure or family reunification in another Member State.

Nevertheless, there is room for improvement. For example, more **mutual trust in age assessment** would be conceivable.

→ Better communication between the responsible authorities could be beneficial as well. So far, a seamless replacement of the guardian, which would be desirable, is not conceivable.

Early Marriage – A European way forward

The way in which early marriages are dealt with in some EU Member States is a particularly good example of how the best interests of the child can be forgotten due to political objectives.

It is right for the EU Member States to commit themselves to preventing early marriages worldwide.

→ However, it is completely wrong and damaging if this is done by treating the early married minors as unmarried when they arrive in the EU, without considering the individual case. If the laws in some Member States - such as Germany and Sweden - have made this mandatory for several years, this is symbolic policy at the expense of those minors, who find themselves in a particularly vulnerably situation in any case.

Even in those Member States, the authorities and NGOs that come into contact with the minors concerned can still take helpful action. First, they can try not to separate the young couples against their will and best interests. They should, in particular, also ensure that the parentage of the father is secured, when children are born into the void marriage. Young refugees will rarely be able to take the necessary official steps themselves.

→ **Empowerment is particularly important for the married young women**. They can only make the decision to lead an independent life if they are sufficiently educated to provide for their own living.

If the couple wants to continue the marriage after they reach the age of majority, support by the responsible actors will also often be required in order for the young couple to obtain all documents necessary for remarriage.

Kafāla – A European way forward

The treatment of kafāla in EU Member States does not always fully ensure that children's rights are respected. Kafāla is an unknown measure in EU Member States and there is lack of a clear understanding of its real nature and legal effects. In addition, only a few shariah law countries have joined the 1996 Child Protection Convention, further limiting effective collaboration and available options for recognition.
FAMIMOVE recommends the following actions:

1. **Strengthening cooperation with shariah law countries** to ensure better safeguards for children placed in cross-border kafāla in accordance with their best interests. In particular:
   - strengthening cooperation between EU Member States and shariah law countries.
   - promoting ratification of or accession to the 1996 Child Protection Convention, in particular by shariah law countries or, alternatively,
   - promoting EU Member States and shariah law countries to enter into bilateral agreements.
   - raising awareness of the role and functions of the Central Authorities under the 1996 Child Protection Convention.
2. **Aligning the application of Article 33 of the 1996 Child Protection Convention in EU Member States** (and other Contracting States), inter alia by:
   - promoting and facilitating the (further) exchange of information among EU Member States about their internal practices (incl. migration issues).
   - raising awareness among EU Member States of the recognition and cooperation framework of the convention, encouraging its proper implementation.
3. **Ensuring that the interests of kafāla children are respected on a sustainable and long-term base**, inter alia by:
   - fostering exchange of practices and research on kafāla among EU Member States with participation of shariah law countries.
   - launching a campaign to inform kāfil candidates and professionals in Morocco about existing procedures.

wissen.de

FAMIMOVE
PROTECTION OF FAMILIES ON THE MOVE

FAMILIES ON THE MOVE:
LIER LE DROIT INTERNATIONAL DE LA FAMILLE ET LE DROIT DES MIGRATIONS POUR RENFORCER L'APPLICATION EFFECTIVE DU PRINCIPE DE L'INTÉRÊT SUPÉRIEUR DE L'ENFANT DANS LES AFFAIRES CIVILES TRANSFRONTALIÈRES

MISE EN ŒUVRE DES INSTRUMENTS JURIDIQUES APPLICABLES AUX ENFANTS MIGRANTS ET INTERET SUPERIEUR DE L'ENFANT

Co-funded by the European Union under the JUST-2022-JCOO program

Acteurs essentiels à l'interface du droit de la famille et du droit des migrations

Lorsque des familles de réfugiés ou des mineurs non accompagnés arrivent dans l'UE, des questions de droit international de la famille et de droit des migrations se mêlent. L'information et la mise en contact des différents intervenants est délicate. La difficulté s'accroit lorsque des autorités d'autres États membres de l'UE sont impliquées.

Le recours aux institutions suivantes (premiers points d'information) est utile :

Les Autorités centrales nationales facilitent la coopération transfrontalière au sein de l'UE. Elles peuvent être contactées et fournir des informations sur presque toutes les questions liées au droit de la famille international. Elles peuvent contacter directement les autorités d'autres États membres de l'UE ainsi que les États signataires de la Convention de 1996 sur la protection des enfants.

Le Réseau judiciaire européen (RJE) est actif en matière familiale. Des points de contact dans tous les États membres fournissent des conseils d'experts aux autorités étrangères. Il permet la communication avec les autorités étrangères.

Le Service social international (SSI) réunit différentes ONG sociales actives au niveau mondial. Il est expert en matière de protection internationale des enfants, en particulier sur les questions juridiques, y compris les conflits de lois.

La Croix-Rouge gère un service de recherche des membres de la famille des réfugiés et œuvre à leur réunification.

Le Separated Children in Europe Programme (SCEP) est un réseau européen d'ONG composé de 31 organisations issues de 28 pays européens. Il est spécialisé dans l'aide aux enfants non accompagnés.

Le Conseil européen sur les réfugiés et les exilés (ECRE) est une alliance de 125 ONG de 40 pays européens travaillant dans le domaine de la fuite et de l'exil.

L'organisation Missing Children Europe vise à protéger les enfants non accompagnés contre les trafics.

The European Guardianship Network (EGN) est expert en matière de tutelle pour les enfants non accompagnés et séparés dans les États membres de l'UE.

Partenaires

Maastricht University

Lunds Universitet

Università degli Studi di Milano Bicocca – Dipartimento di Giurisprudenza – School of Law

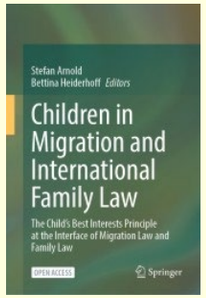
Universität Münster

Ghent University

ELTE Eötvös Loránd University

UVSQ Université Paris-Saclay

Informations complémentaires

https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-031-71598-3?sap-outbound-id=327B22A59279B697C12520431B4F9EDE33D1E96A

FAMIMOVE est cofinancé par l'Union européenne. Les points de vue et opinions exprimés sont toutefois ceux des auteurs et ne reflètent pas nécessairement ceux de l'Union européenne ou de la Commission européenne. Ni l'Union européenne ni la Commission européenne ne peuvent en être tenues pour responsables.

Tutelle des mineurs – Pour un système européen

La tutelle des mineurs est coûteuse. Son organisation est lourde. Elle est toutefois essentielle pour assurer la protection des mineurs non accompagnés, puisqu'elle permet de garantir à l'enfant une représentation légale et l'exercice de l'autorité parentale - qui comprend les soins et l'éducation –. L'Agence des droits fondamentaux de l'UE (FRA) a, à plusieurs reprises, dressé la carte des principales faiblesses de la représentation et a proposé des voies d'amélioration. Elle a publié des documents (« outils ») afin d'aider les tuteurs (professionnels et bénévoles) à se familiariser rapidement avec les droits des mineurs et à mieux les aider dans le cadre de la procédure d'asile (https://fra.europa.eu/sites/default/ files/fra_uploads/fra-euaa-practical-tool-asylum-procedure_en.pdf).

→ FAMIMOVE s'intéresse particulièrement à l'harmonisation des règles et à la manière dont le principe de reconnaissance mutuelle peut fonctionner pour améliorer la situation des réfugiés mineurs. En général, le tuteur désigné dans un État membre de l'UE n'est pas le plus à même de représenter l'enfant qui s'est déplacé dans un autre Etat membre et qui souhaite y demander asile ou bénéficier du regroupement familial, de telle sorte que la reconnaissance de la tutelle n'est pas la voie à privilégier. En revanche, le principe de confiance mutuelle pourrait guider les solutions en ce qui concerne les procédures d'évaluation de l'âge.

→ Une meilleure communication entre les autorités responsables serait bénéfique ; offrir aux praticiens une meilleure connaissance des instruments internationaux existants en la matière serait nécessaire. La désignation rapide d'un nouveau représentant en cas de déplacement du mineur serait souhaitable.

Mariage précoce – Pour un système européen

La manière dont les mariages précoces sont traités dans certains États membres de l'UE montre comment les objectifs politiques peuvent conduire à oublier l'intérêt supérieur de l'enfant.

→ Si les États membres de l'UE ont raison de lutter afin de prévenir les mariages précoces dans le monde entier, il n'est pas raisonnable de traiter les mineurs mariés comme des personnes célibataires lorsqu'ils arrivent dans l'UE, sans tenir compte de leur situation personnelle. Cette politique mise en œuvre par les lois allemandes et suédoises sert un discours symbolique aux dépens de ces mineurs, qui se trouvent dans une situation de grande vulnérabilité.

Même en cas de nullité du mariage, les autorités nationales et les ONG qui sont en contact avec les mineurs concernés peuvent prendre des mesures utiles. Tout d'abord, elles peuvent s'efforcer de ne pas séparer les jeunes couples contre leur volonté et en fonction de leurs intérêts. Elles doivent notamment, lorsque des enfants sont nés du mariage déclaré nul, veiller à ce que la paternité soit établie. Les jeunes réfugiés sont rarement en mesure d'entreprendre eux-mêmes les démarches officielles nécessaires.

→ L'accompagnement des jeunes femmes mariées est particulièrement important : elles ne peuvent prendre la décision de mener une vie indépendante que si elles sont suffisamment éduquées pour subvenir à leurs besoins.

En cas d'annulation du mariage, si le couple, après avoir atteint l'âge de la majorité, souhaite se remarier, il faut permettre aux acteurs responsables de l'accompagner dans les démarches nécessaires à l'obtention des documents requis.

Kafāla – Pour un système européen

Le traitement de la kafāla dans les États membres de l'UE ne garantit pas toujours pleinement le respect des droits de l'enfant. La nature et les effets juridiques de la kafāla, mesure inconnue dans l'UE, sont mal compris~~es~~. En outre, à l'exception du Maroc, les pays qui y recourent n'ont pas adhéré à la Convention de La Haye de 1996 sur la protection des enfants qui permet sa reconnaissance de façon satisfaisante.

FAMIMOVE recommande les actions suivantes :

1. Renforcer la coopération avec les pays d'origine afin d'assurer que les enfants placés sous kafāla transfrontalières, sont protégés conformément à leur intérêt supérieur. En particulier :
   - en promouvant la ratification de (ou l'adhésion à) la convention de 1996;
   - en encourageant les États membres de l'UE et les pays pratiquant la charia à conclure des accords bilatéraux ;
   - en sensibilisant au rôle et aux fonctions des autorités centrales désignées en vertu de la Convention de 1996.
2. Harmoniser l'application de l'article 33 de la Convention de 1996 dans les États membres de l'UE (et dans d'autres États contractants), notamment :
   - en promouvant et en facilitant l'échange d'informations entre les États membres de l'UE sur leurs pratiques internes (y compris les questions de migration) ;
   - en sensibilisant et encourageant les États membres de l'UE à la bonne mise en œuvre de l'article 33.
3. Veiller à ce que les intérêts des enfants placés sous kafāla soient respectés de manière durable, notamment :
   - en encourageant l'échange de pratiques et de recherches sur la kafāla entre les États membres de l'UE, avec la participation des pays appliquant la charia ;
   - en lançant une campagne d'information sur les procédures existantes à l'intention des personnes candidates pour devenir kāfil et des professionnels au Maroc.

wissen.leben

FAMIMOVE
PROTECTION OF FAMILIES ON THE MOVE

ÚTON LÉVŐ CSALÁDOK: A NEMZETKÖZI CSALÁDJOG ÉS A MIGRÁCIÓ JOGI TERÜLETEINEK ÖSSZEKAPCSOLÁSA ÉS A GYERMEK LEGFŐBB ÉRDEKE HATÉKONY ALKALMAZÁSÁNAK MEGERŐSÍTÉSE A HATÁROKAT ÁTLÉPŐ POLGÁRI JOGI ESETEKBEN

A MENEKÜLT GYERMEKEKRE NÉZVE ALKALMAZANDÓ JOGI RENDELKEZÉSEK GYERMEK-KÖZPONTÚ ALKALMAZÁSA

Co-funded by the European Union under the JUST-2022-JCOO program

A családjog és migrációs jog találkozási pontjának lényeges aktorai

A menekült családok, illetve kísérő nélküli kiskorúak Európai Unióba való megérkezésekor a nemzetközi családjog és a migrációs jog kérdései gyakran szorosan összekapcsolódnak. Miután ez a két terület csak érintőlegesen áll egymással kapcsolatban, az érintett szereplőknek nagy kihívást jelent az, hogy melyek a megfelelő lépések és milyen módon lehet a másik terület szakembereivel kapcsolatba kerülni. Ez még nehezebb akkor, ha egy másik EU tagállam hatóságai is részt vesznek az eset megoldásában. A következő kormányzati és nem-kormányzati intézmények állnak az első sorban:

A nemzeti **központi Hatóságokat** annak érdekében hozták létre, hogy az Európai Unión belüli határokat átlépő helyzetekben elősegítsék a kommunikációt és tanácsadást. Megkeresésük esetén a határokat átlépő családjog szinte valamennyi kérdésében tájékoztatást adnak és közvetlenül felvehetik a kapcsolatot más EU tagállamok szerveivel és az 1996. évi Gyermekvédelmi Egyezmény részes államaival.

Az **Európai Igazságügyi Hálózat** (EIH) a családjog terén erős szervezet. Úgynevezett kapcsolattartó pontjai valamennyi tagállamban professzionális tanácsadást nyújtanak a külföldi hatóságoknak. Az EIH segítséget nyújt a külföldi hatóságokkal való közvetlen kapcsolatfelvételhez.

A **Nemzetközi Szociális Szolgálat** (ISS) a szociális nem-kormányzati szervezetek globális ernyőszerve. Tevékenysége kiemelten irányul a nemzetközi gyermekvédelemre és jogi kérdésekben, így különösen a kollíziós jog terén különös szakértelemmel rendelkezik.

A **Vöröskereszt** keresőszolgálatot tart fenn a menekültek megtalálása érdekében és így nagy szerepet játszik a családegyesítések és rokonok bevándorlása terén.

A **Felnőtt Hozzátartozóiktól Elszakított Gyermekek Európában Program** (SCEP) 28 európai ország 31 szervezetének európai hálózata. Specialitása a kísérő nélküli gyermekek támogatása.

A **Menekültek és Száműzöttek Európai Tanácsa** (ECRE) 41 európai ország 125 nem-kormányzati szervének szövetsége, amely a menekültek és száműzöttek ügyeiben tevékenykedik.

A **Missing Children Europe** szervezet célja az, hogy megóvja a kísérő nélküli gyermekeket a bántalmazástól és gyermekkereskedelemtől. A menekült gyermekekkel is foglalkoznak.

Végezetül, **European Guardianship Network** (EGN) célja az EU tagállamaiban a kísérő nélküli és felnőtt hozzátartozóiktól elszakított gyermekek gyámságának javítása.

A projektben résztvevő partnerek

Maastricht University

Lunds Universitet

Università degli Studi di Milano Bicocca – Dipartimento di Giurisprudenza – School of Law

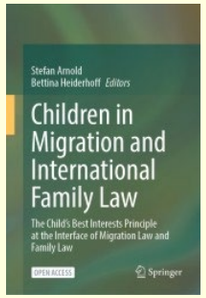
Universität Münster

Ghent University

ELTE Eötvös Loránd University

UVSQ Université Paris-Saclay

További információk

https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-031-71598-3?sap-outbound-id=327B22A59279B697C12520431B4F9EDE33D1E96A

A FAMIMOVE az Európai Unió társfinanszírozásában működik. Az itt megfogalmazott vélemények és álláspontok csak azok szerzőinek véleményei és álláspontjai és nem feltétlenül tükrözik az Európai Unió és az Európai Bizottság véleményét és álláspontját. Sem az Európai Unió, sem az Európai Bizottság nem tartozik ezekért felelősséggel.

Gyámság – az európai út

A kiskorúak gyámsága sok személyi és szervezeti feltétel teljesülését kívánja és költséges is. Mindezzel együtt a gyámság kiemelt fontosságú a kísérő nélküli kiskorú menekültek védelme érdekében, hiszen csak a gyámság biztosíthatja a gyermekek törvényes képviseletét és a gondozást és oktatást is magában foglaló szülői felelősséggel együttjáró feladatok megfelelő ellátását. Az EU Alapjogi Ügynöksége (FRA) többször feltárta a szokványos hiányosságokat, fejlesztett sztenderdeket dolgozott ki és annak érdekében tették közzé segítő dokumentumaikat, hogy mind a professzionális, mind az önkéntes gyámoknak segítséget nyújtsanak a kiskorúak jogainak gyors elsajátításához és a menekültügyi eljárásban való jobb eljáráshoz.(https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/ fra-euaa-practical-tool-asylum-procedure_en.pdf).

→ A FAMIMOVE kiemelten foglalkozott a jobb mértékű harmonizáció kérdésével, és azzal, hogy a **kiterjesztett kölcsönös elismerés miként javíthatja a kiskorú menekültek helyzetét.** Elviekben az azért is nehéz, mert valamely EU tagállamban működő gyám nehezen teljesíthetné feladatát, amennyiben felelős maradna azért a kiskorúért, aki az EU-n belül megváltoztatta a szokásos tartózkodási helye szerinti országot és egy másik tagállamban kíván lefolytatni menekültügyi vagy családegyesítési eljárást.

Van ugyanakkor lehetőség a helyzet javítására, így például az **életkori meghatározás** körében elképzelhető lenne a **kölcsönös bizalom növelése**.

→ Az ügyben eljáró hatóságok közötti kommunikáció fejlesztése előnyökkel járna. A gyám zökkenőmentes felváltása új gyámmal, bár kívánatos lenne, egyelőre nem elképzelhető.

Korai házasság – az európai út

Az, ahogyan a korai házasságokat az EU néhány tagállamában kezelik, különösen jó példája annak, hogy a gyermek legfőbb érdeke a politikai megfontolások miatt háttérbe szorul.

Helyes, ha az EU tagállamai elkötelezik magukat a korai házasságok világszerte történő megelőzése mellett.

→ Teljességgel rossz és sérelmes ugyanakkor az, ha a korai házasságban élő kiskorúakat az EU-ba érkezésükkor anélkül tekintik nem házasnak, hogy az egyedi ügy körülményeire tekintettel lennének. Noha néhány tagállam – így Németország és Svédország – jogszabályai ezt néhány éve kötelező jelleggel bevezették, ez mindössze szimbolikus jelentőségű azon kiskorúak terhére, akik különösen sérülékenyek ezekben a helyzetekben.

A kiskorúakkal kapcsolatba kerülő hatóságok és nem-kormányzati szervek még ezekben a tagállamokban is hozhatnak segítő jellegű intézkedéseket, így kísérletet tehetnek arra, hogy ne válasszák külön a fiatal párokat akaratuk ellenére és a gyermek legfőbb érdekére tekintet nélkül. Azt is kiemelten biztosítani kell, hogy az apa akkor is megőrizhesse apai jogállását, ha a gyermek szülei érvénytelen házasságban éltek. A fiatal menekültek saját maguk ritkán tudják megtenni a szükséges hivatalos lépéseket.

→ **A házas fiatal nők energiáinak felszabadítása különösen jelentős.** Csak akkor hozhatnak független élethez vezető lépéseket, ha megfelelő képzettséggel rendelkeznek ahhoz, hogy önálló életvitelüket biztosítani tudják.

Amennyiben a házaspár nagykorúságuk elérése után a házasságot folytatni kívánja, az újraházasodáshoz szükséges dokumentumok megszerzéséhez az ügyben eljáró szerveknek segítséget kell nyújtaniuk.

Kafāla – az európai út

Az EU tagállamaiban a kafāla alkalmazása nem garantálja teljesen a gyermekjogok érvényesülését. A kafāla az EU tagállamaiban ismeretlen intézmény, így sem valódi jogi természete, sem joghatásai nem ismertek. Mindemellett csak néhány, a sharia jogot alkalmazó ország csatlakozott az 1996. évi Gyermekvédelmi Egyezményhez, s ez tovább gyengíti a hatékony együttműködés lehetőségét és az elismerést is. A FAMIMOVE a következőket javasolja:

1. A **sharia jogot alkalmazó országokkal való együttműködés megerősítése** annak érdekében, hogy a határon átlépő kafāla alatt álló gyermekek számára, legfőbb érdekükkel is összhangban, megfelelő jogi garanciákat biztosítsanak. Ide tartozik különösen:
   - az EU tagállamok és a sharia jogot alkalmazó országok közötti együttműködés megerősítése,
   - különösen a sharia jogot alkalmazó országok tekintetében az 1996. évi Gyermekvédelmi Egyezmény ratifikálásának vagy az ahhoz való csatlakozásnak az elősegítése, vagy
   - annak elősegítése, hogy az EU tagállamai és a sharia jogot alkalmazó országok kétoldalú megállapodásokat kössenek,
   - az 1996. évi Gyermekvédelmi Egyezmény mellett működő Központi Hatóságok szerepe és feladatai tekintetében a tudatosítás növelése.
2. **Az 1996. évi Gyermekvédelmi Egyezmény 33. cikke alkalmazásának összehangolása** az EU tagállamaiban (és más részes államokban), egyebek között
   - az EU tagállamai belső (migrációs) gyakorlatára vonatkozó információk (jövőbeli) cseréjének elősegítése,
   - az egyezmény elismerést és együttműködést rendező szabályai és azok megfelelő alkalmazása körében a tudatosság növelése az EU tagállamokban.
3. Annak **biztosítása, hogy a kafāla által érintett gyermekek érdekeit fenntartható módon és hosszútávon garantálják** egyebek között azáltal, hogy:
   - a kafāla tekintetében elősegítik az EU tagállamok között (a sharia országok részvételével) a tudás- és tapasztalatcserét,
   - kampányt indítanak a marokkói kāfil jelöltek és szakemberek tájékoztatására az eljárásokról.

FAMIMOVE
PROTECTION OF FAMILIES ON THE MOVE

FAMIGLIE IN MOVIMENTO:
IL COORDINAMENTO TRA DIRITTO INTERNAZIONALE PRIVATO DELLA FAMIGLIA E DIRITTO MIGRATORIO E IL RAFFORZAMENTO DEL PRINCIPIO DEL SUPERIORE INTERESSE DEL MINORE NELLE CAUSE CIVILI TRANSFRONTALIERE

IMPLEMENTAZIONE «CHILD-ORIENTED» DEGLI STRUMENTI GIURIDICI APPLICABILI AI MINORI MIGRANTI

Co-funded by the European Union under the JUST-2022-JCOO program

Attori chiave tra diritto di famiglia e diritto migratorio

Quando le famiglie di rifugiati e minori non accompagnati arrivano nell'Unione Europea, le questioni relative al diritto internazionale privato della famiglia e al diritto migratorio spesso risultano interconnesse. La scarsa integrazione tra i due settori rende complesso per gli operatori orientarsi sulle misure da adottare e stabilire contatti tra di loro, difficoltà che cresce con il coinvolgimento di altre autorità degli Stati membri. Le seguenti istituzioni, sia governative che non, possono fungere da primi punti di riferimento per ottenere informazioni:

Le **Autorità Centrali nazionali** sono state istituite per agevolare la comunicazione e la consulenza nelle relazioni transfrontaliere nell'UE. Possono essere contattate per informazioni su questioni relative al diritto internazionale privato della famiglia e mettersi in contatto direttamente con le autorità di altri Stati membri dell'UE, nonché degli Stati contraenti la Convenzione del 1996 sulla protezione dei minori.

La **Rete giuridiziaria europea (RGE)** riveste un ruolo di notevole importanza nel diritto di famiglia. I cosiddetti «punti di contatto», presenti in ciascuno Stato membro, sono preposti a fornire consulenza alle autorità straniere. Inoltre, la RGE favorisce la comunicazione diretta con le autorità estere.

Il **Servizio Sociale Internazionale (SSI)** è un'organizzazione globale che raggruppa le ONG attive nel settore sociale. Si occupa principalmente di casi di protezione internazionale dei minori e possiede competenze specialistiche in ambito giuridico, inclusi i conflitti di legge.

La **Croce Rossa Italiana** gestisce un servizio di ricerca per i rifugiati e riveste un ruolo di rilevante importanza nel settore del ricongiungimento familiare.

Il **Separated Children in Europe Programme (SCEP)** rappresenta una rete europea di ONG composta da 31 organizzazioni provenienti da 28 Paesi europei. Si contraddistingue per la sua specializzazione nell'assistenza ai minori non accompagnati.

Il **Consiglio europeo per i rifugiati e gli esuli** è un'alleanza costituita da 125 ONG operanti in 40 Paesi europei, impegnate nel settore della fuga e dell'esilio.

L'organizzazione **Missing Children Europe** ha l'obiettivo di tutelare i minori non accompagnati da abusi e dalla tratta, prestando particolare attenzione anche ai minori migranti.

Da ultimo, la **European Guardianship Network (EGN)** si propone di migliorare i servizi di protezione per i minori non accompagnati e separati negli Stati membri dell'Unione europea.

I partners del progetto

Maastricht University

Lunds Universitet

Università degli Studi di Milano Bicocca – Dipartimento di Giurisprudenza – School of Law

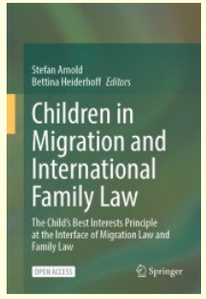
Universität Münster

Ghent University

ELTE Eötvös Loránd University

UVSQ Université Paris-Saclay

Ulteriori informazioni

https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-031-71598-3?sap-outbound-id=327B22A59279B697C12520431B4F9EDE33D1E96A

FAMIMOVE è un progetto co-finanziato dall'Unione europea. Le opinioni espresse appartengono, tuttavia, ai soli autori e non riflettono necessariamente le opinioni dell'Unione europea o della Commissione europea. L'Unione europea e la Commissione europea non possono esserne ritenute responsabili.

La nomina del tutore – Un percorso europeo verso il futuro

La nomina di un tutore per i minori implica il coinvolgimento di numerosi attori e risorse, risultando costosa ma essenziale per la protezione dei minori migranti non accompagnati. Questo perché solo il tutore può garantire una corretta rappresentanza del minore e un efficace esercizio dei doveri conseguenti alla responsabilità genitoriale, inclusi la cura e l'educazione. L'Agenzia dell'Unione Europea per i Diritti Fondamentali (FRA) ha mappato le principali lacune in questo settore, proponendo standard migliorativi e strumenti pratici per supportare i tutori, professionisti e volontari, affinché possano acquisire rapidamente conoscenze sui diritti dei minori e offrire un aiuto più efficace nel processo di asilo (cfr https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-euaa-practical-tool-asylum-procedure_en.pdf).

FAMIMOVE si è concentrato sull'armonizzazione delle pratiche e sul miglioramento del **riconoscimento reciproco degli atti di nomina de tutore di minori stranieri non accompagnati (MNA).** La questione è complessa, poiché un tutore di uno Stato membro dell'UE potrebbe trovarsi sopraffatto se responsabile di un minore che cambia paese per proseguire la procedura di asilo o riunificazione. Tuttavia, vi sono margini di miglioramento. Ad esempio, sarebbe possibile promuovere una **maggiore fiducia reciproca nelle valutazioni dell'età**.

→ Fino ad ora, non è concepibile un tutore senza soluzione di continuità, che sarebbe auspicabile per garantire una tutela stabile e coerente.

I matrimoni forzati – Un percorso europeo verso il futuro

Il trattamento dei matrimoni forzati in alcuni Stati membri dell'UE esemplifica come l'interesse superiore del minore possa essere ignorato a causa di obiettivi politici.

È giusto che gli Stati membri dell'UE si impegnino nella prevenzione dei matrimoni forzati a livello globale.

→ Tuttavia, è profondamente errato e dannoso considerare come non coniugati quei minori che, sposati in giovane età, arrivano nell'Unione europea, senza un approccio caso per caso. Se le leggi di alcuni Stati membri, come la Germania e la Svezia, hanno reso obbligatoria questa prassi da diversi anni, è perché si è voluto adottare una politica simbolica che grava sui minori, i quali si trovano comunque in una condizione di particolare vulnerabilità.

Anche in questi Stati membri, le autorità e le ONG che interagiscono con i minori coinvolti hanno ancora la possibilità di intervenire. In primo luogo, possono cercare di evitare la separazione forzata delle giovani coppie, rispettando la loro volontà e il loro interesse. In particolare, dovrebbero garantire che la filiazione del padre venga riconosciuta quando i figli nascono all'interno di matrimoni non ufficialmente riconosciuti. I giovani rifugiati, infatti, difficilmente saranno in grado di intraprendere le misure ufficiali necessarie.

→ **L'emancipazione è particolarmente importante per le giovani donne sposate**, che possono decidere di intraprendere una vita indipendente soltanto se sono adeguatamente istruite e in grado di provvedere autonomamente al proprio sostentamento.

Se la coppia desidera proseguire il matrimonio al raggiungimento della maggiore età, sarà spesso necessario l'intervento delle autorità competenti per regolarizzare il nuovo stato civile.

L'istituto della *kafāla* – Un percorso europeo verso il futuro

Il trattamento della *kafāla* negli Stati membri dell'UE non sempre garantisce pienamente il rispetto dei diritti del minore. Si tratta di un istituto pressoché sconosciuto e manca una comprensione chiara della sua natura giuridica e degli effetti che essa comporta. Inoltre, solo pochi Paesi con legislazione basata sulla *sharia* hanno aderito alla Convenzione del 1996 sulla protezione dei minori, il che limita ulteriormente le possibilità di collaborazione efficace e di riconoscimento reciproco.

FAMIMOVE raccomanda le seguenti azioni:

1. **Potenziare la cooperazione con i Paesi che applicano la legge della *sharia***, al fine di garantire tutele più adeguate per i minori sottoposti a *kafāla* transfrontaliera, in conformità con il loro superiore interesse. In particolare:
   - Rafforzare la cooperazione tra gli Stati membri dell'UE e i Paesi che applicano la *sharia*.
   - Promuovere la ratifica o l'adesione alla Convenzione del 1996 sulla protezione dei minori, soprattutto da parte dei Paesi che applicano la *sharia*, o, in alternativa,
   - Incentivare accordi bilaterali tra gli Stati membri dell'UE e tali Paesi.
   - Sensibilizzare sul ruolo delle autorità centrali previste dalla Convenzione del 1996.
2. **Assicurare il coordinamento nell'applicazione dell'articolo 33 della Convenzione del 1996** (e negli altri Stati contraenti), tra l'altro:
   - Promuovere lo scambio di informazioni tra gli Stati membri dell'UE sulle prassi interne, incluse le problematiche migratorie.
   - Sensibilizzare gli Stati membri sull'attuazione corretta della Convenzione e del suo quadro di riconoscimento e cooperazione.
3. **Garantire il rispetto degli interessi dei minori sottoposti a kafāla in modo sostenibile e a lungo termine**, tra l'altro:
   - Promuovere il confronto e lo scambio di buone prassi, nonché la ricerca approfondita riguardante il sistema della *kafāla* tra gli Stati membri dell'UE, coinvolgendo al contempo i Paesi che applicano la *sharia*.

FAMIMOVE
PROTECTION OF FAMILIES ON THE MOVE

HET VERBINDEN VAN INTERNATIONAAL FAMILIERECHT EN MIGRATIERECHT EN HET VERSTERKEN VAN DE EFFECTIEVE TOEPASSING VAN HET BEGINSEL VAN HET BELANG VAN HET KIND IN GRENSOVERSCHRIJDENDE CIVIELE ZAKEN

KINDGERICHTE IMPLEMENTATIE VAN JURIDISCHE INSTRUMENTEN DIE VAN TOEPASSING ZIJN OP MIGRANTENKINDEREN

Medegefinancierd door de Europese Unie

Belangrijke actoren op het snijvlak van familierecht en migratierecht

Wanneer vluchtelingengezinnen of niet-begeleide minderjarigen in de EU aankomen, zijn kwesties van internationaal familierecht en migratierecht vaak met elkaar verweven. Omdat deze twee beleidsgebieden niet goed op elkaar zijn afgestemd, kan het voor de betrokken actoren moeilijk zijn om te weten welke maatregelen kunnen worden getroffen en hoe met elkaar contact te leggen. Dit probleem wordt nog groter wanneer autoriteiten uit andere EU-lidstaten betrokken zijn. De volgende overheids- en niet-gouvernementele instellingen kunnen dienen als eerste informatiepunten:

De **nationale Centrale Autoriteiten** zijn opgericht om communicatie en advies in grensoverschrijdende zaken binnen de EU en andere landen te vergemakkelijken. Zij kunnen worden gecontacteerd en geven informatie over bijna alle vragen met betrekking tot internationaal familierecht. Ze kunnen ook rechtstreeks contact opnemen met autoriteiten in andere EU-lidstaten of verdragsstaten van het Haags Verdrag inzake de bescherming van kinderen uit 1996.

De **International Social Service** (ISS) is een wereldwijd actieve koepelorganisatie voor maatschappelijke NGO's. De organisatie richt zich vooral op internationale kinderbeschermingszaken en heeft bijzondere expertise in juridische aspecten, waaronder internationaal privaatrecht.

Missing Children Europe richt zich op de bescherming van niet-begeleide kinderen tegen misbruik en mensenhandel, met een speciale focus op migrantenkinderen.

Het **European Guardianship Network** (EGN) streeft naar verbetering van voogdijdiensten voor niet-begeleide en gescheiden kinderen in de EU-lidstaten.

Samenwerkingsverband Kinderen In het Vreemdelingenbeleid (SKIV) is een samenwerking tussen de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK), de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) en de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V). Deze samenwerking richt zich op afstemming tussen de drie organisaties door gegevens en kennis uit te wisselen in zaken waarbij migrerende kinderen betrokken zijn.

Defence for children is een internationaal opererende organisatie die opkomt voor de rechten van kinderen, met een Kinderrechtenhelpdesk voor juridische vragen en signalen van kinderen, ouders, advocaten en hulpverleners.

VluchtelingenWerk Nederland ondersteunt vluchtelingen van aankomst naar toekomst.

Andere organisaties zoals het **Centrum Internationale Kinderontvoering** en **NIDOS** kunnen ook betrokken zijn.

PROJECTPARTNERS

Maastricht University

Lunds Universitet

Università degli Studi di Milano Bicocca – Dipartimento di Giurisprudenza – School of Law

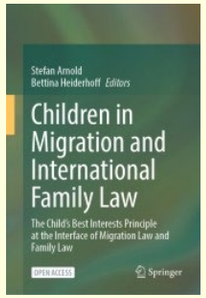
Universität Münster

Ghent University

ELTE Eötvös Loránd University

UVSQ Université Paris-Saclay

Aanvullende informatie

https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-031-71598-3?sap-outbound-id=327B22A59279B697C12520431B4F9EDE33D1E96A

FAMIMOVE wordt mede gefinancierd door de Europese Unie. De meningen en standpunten in deze folder zijn echter uitsluitend die van de auteurs en weerspiegelen niet noodzakelijkerwijs die van de Europese Unie of de Europese Commissie. Noch de Europese Unie, noch de Europese Commissie kan hiervoor verantwoordelijk worden gehouden.

Ouderlijk gezag en voogdij – Een weg vooruit voor Europa

Het regelen van gezag voor minderjarigen vereist veel personeel, organisatie en middelen, en is kostbaar. Tegelijkertijd is gezag en voogdij essentieel voor bijvoorbeeld de bescherming van niet-begeleide minderjarige vluchtelingen , omdat alleen gezag ervoor kan zorgen dat deze kinderen juridisch worden vertegenwoordigd en dat ouderlijke verantwoordelijkheden – inclusief zorg en onderwijs – betrouwbaar worden uitgevoerd. Het EU-agentschap voor fundamentele rechten (FRA) heeft herhaaldelijk typische tekortkomingen in kaart gebracht en gewerkt aan verbeterde normen. Ze hebben ook materialen gepubliceerd om professionele en vrijwillige voogden te helpen snel inzicht te krijgen in de rechten van minderjarigen en hen beter te ondersteunen in asielprocedures. (https://fra.europa.eu/sites/default/ files/fra_uploads/fra-euaa-practical-tool-asylum-procedure_en.pdf).

→ FAMIMOVE heeft zich vooral gericht op betere harmonisatie en hoe **uitgebreide wederzijdse erkenning de situatie van minderjarige vluchtelingen kan verbeteren**. Dit is echter complex, omdat een voogd uit één EU-lidstaat vaak niet in staat is verantwoordelijk te blijven voor een jonge vluchteling die van woonland is veranderd en elders een asielprocedure of gezinshereniging wil voortzetten.

Desondanks is er ruimte voor verbetering. Bijvoorbeeld werken aan **wederzijds vertrouwen in de leeftijdsbeoordeling.**

→ Verbetering van communicatie en samenwerking tussen de verantwoordelijke autoriteiten. Tot nu toe is een naadloze vervanging van de voogd, die wenselijk zou zijn, niet denkbaar.

Kindhuwelijken – Een weg vooruit voor Europa

De wijze waarop EU-lidstaten omgaan met kindhuwelijken laat zien hoe politieke doelen het belang van het kind soms kunnen verdringen. Het is van belang dat EU-lidstaten zich inzetten om kindhuwelijken wereldwijd te voorkomen.

→ Het niet erkennen van kindhuwelijken bij aankomst van vroeg getrouwde minderjarigen in de EU, kan echter verkeerd en schadelijk zijn als dit wordt gedaan zonder rekening te houden met het individuele geval . In sommige lidstaten waarin dit wettelijk verplicht is, bijvoorbeeld in Duitsland en Zweden - gaat dit symbolisch beleid ten koste van de minderjarigen, die zich sowieso al in een bijzonder kwetsbare situatie bevinden.

Niettemin kunnen in lidstaten de autoriteiten en NGO's die in contact komen met de betrokken minderjarigen nog nuttige maatregelen nemen. Daarbij kan worden gedacht aan:

- het niet scheiden van de jonge koppelstegen hun wil en als dat niet in hun belang is.
- veiligstellen van de afstamming wanneer kinderen uit nietige of niet erkende huwelijken worden geboren.
- ondersteunen van jonge vluchtelingen bij het realiseren van de nodige officiële handelingen

→ **Empowerment van jonge gehuwde vrouwen is cruciaal**. Alleen door voldoende scholing en middelen kunnen zij besluiten een onafhankelijk leven te leiden. Het steun bieden aan koppels die hun huwelijk willen voortzetten na het bereiken van de meerderjarigheid, om alle documenten te verkrijgen die nodig zijn om opnieuw te kunnen trouwen.

Kafāla – Een weg vooruit voor Europa

De behandeling van kafāla in EU-lidstaten waarborgt niet altijd volledig dat de rechten van kinderen worden gerespecteerd. Kafāla is een onbekende maatregel in EU-lidstaten en het ontbreekt aan een duidelijk begrip van de werkelijke aard en rechtsgevolgen ervan. Bovendien zijn slechts een paar landen met shariawetgeving toegetreden tot het Kinderbeschermingsverdrag van 1996, waardoor een effectieve samenwerking en beschikbare mogelijkheden voor erkenning verder worden beperkt.
FAMIMOVE beveelt de volgende acties aan:

1. Versterken van samenwerking met sharia-landen om betere waarborgen te bieden voor kinderen in grensoverschrijdende kafāla. Dit omvat:

- versterking van de samenwerking tussen de EU-lidstaten en de landen met shariawetgeving.
- bevordering van de ratificatie van of toetreding tot het Kinderbeschermingsverdrag van 1996, met name door landen met shariah-wetgeving, of, als alternatief
- bevorderen dat EU-lidstaten en shariah-landen bilaterale overeenkomsten sluiten.
- bewustmaking van de rol en de taken van de centrale autoriteiten in het kader van het Kinderbeschermingsverdrag van 1996.

2. Harmonisatie van de toepassing van Artikel 33 van het Kinderbeschermingsverdrag van 1996 in de EU-lidstaten (en andere verdragsluitende Staten), onder meer door:

- het bevorderen en vergemakkelijken van de (verdere) uitwisseling van informatie tussen EU-lidstaten over hun interne praktijken (incl. migratiekwesties).
- de EU-lidstaten meer bewust te maken van het erkennings- en samenwerkingskader van het verdrag en de correcte uitvoering ervan aan te moedigen.

3. Ervoor zorgen dat de belangen van kafāla-kinderen duurzaam en op lange termijn worden gerespecteerd, onder andere door:

- Het bevorderen van de uitwisseling van praktijken en onderzoek over kafāla tussen EU-lidstaten met deelname van landen die shariawetgeving hanteren.
- Het lanceren van een campagne om kandidaat-kāfils en professionals in Marokko te informeren over de bestaande procedures.

FAMIMOVE
PROTECTION OF FAMILIES ON THE MOVE

FAMILJER I RÖRELSE:
PROJEKTET SYFTAR TILL ATT KOPPLA SAMMAN DEN INTERNATIONELLA FAMILJERÄTTEN OCH MIGRATIONSRÄTT SAMT ATT FÖRBÄTTRA OCH EFFEKTIVISERA TILLÄMPNINGEN AV PRINCIPEN OM BARNETS BÄSTA I GRÄNSÖVERSKRIDANDE CIVILMÅL

BARNORIENTERAD IMPLEMENTERING AV JURIDISKA INSTRUMENT SOM BERÖR MIGRANTBARN

Co-funded by the European Union under the JUST-2022-JCOO program

Viktiga aktörer i gränssnittet mellan familjerätt och migrationsrätt

När flyktingfamiljer eller ensamkommande minderåriga anländer till EU är frågor om internationell familjerätt och migrationslagstiftning ofta sammanlänkade. Eftersom de två politikområdena hänger så dåligt samman kan det då vara svårt för respektive aktörer att ta reda på vilka åtgärder som ska vidtas eller att komma i kontakt med det andra området. Detta är ännu mer ett problem när myndigheter i andra EU-medlemsstater är inblandade. Följande statliga och icke-statliga institutioner kan fungera som första informationspunkter:

De nationella **centralmyndigheterna** inrättades för att underlätta kommunikation och rådgivning i gränsöverskridande förbindelser inom EU. De kan kontaktas för hjälp i nästan alla frågor som rör internationell familjerätt. De kan även hjälpa till med att kontakta myndigheter i andra EU-medlemsstater såväl som är bundna av 1996 års Haagkonvention.

European Judicial Network (EJN) har en viktig kompetens inom familjerätten. Så kallade kontaktpunkter i alla medlemsstater kan ge expertråd till utländska myndigheter. EJN hjälper också till med att kommunicera direkt med utländska myndigheter.

International Social Service (ISS) är en globalt aktiv paraplyorganisation för sociala icke-statliga organisationer. Den har särskilt fokus på internationella barnskyddsärenden och har särskild expertis inom de juridiska aspekterna, inkluderat kunskap om lagvalsfrågor.

Röda Korset driver en spårningstjänst för flyktingar och spelar därmed en viktig roll inom området familjeåterförening och efterföljande anhöriginvandring.

Separated Children in Europe Program (SCEP) är ett europeiskt NGO-nätverk bestående av 31 organisationer från 28 europeiska länder. De är specialiserade på att stödja ensamkommande barn.

European Council on Refugees and Exiles (ECRE) är en allians av 125 icke-statliga organisationer i 40 europeiska länder som arbetar inom flykt och exil.

Organisationen **Missing Children Europe** syftar till att skydda ensamkommande barn från övergrepp och barnhandel. Den fokuserar också på barn i migration.

Slutligen, **European Guardianship Network (EGN)** syftar till att förbättra förmyndartjänsterna för ensamkommande och separerade barn i EU:s medlemsstater.

Project partners

Maastricht University

Lunds Universitet

Università degli Studi di Milano Bicocca – Dipartimento di Giurisprudenza – School of Law

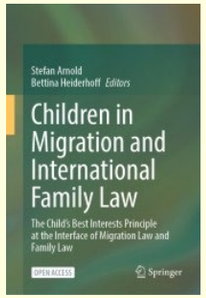
Universität Münster

Ghent University

ELTE Eötvös Loránd University

UVSQ Université Paris-Saclay

Extra information

https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-031-71598-3?sap-outbound-id=327B22A59279B697C12520431B4F9EDE33D1E96A

FAMIMOVE samfinansieras av Europeiska unionen.
Åsikter och uppfattningar som uttrycks är dock endast författarnas och återspeglar inte nödvändigtvis Europeiska unionens eller Europeiska kommissionens. Varken Europeiska unionen eller Europeiska kommissionen kan hållas ansvariga för dem.

Förmyndarskap – En europeisk väg framåt

Förmyndarskap för minderåriga kräver mycket personal och organisation och är dyrt. Samtidigt är förmyndarskapet oerhört viktigt för att skydda ensamkommande minderåriga flyktingar. Det beror på att endast förmyndarskap kan säkerställa att barnen är juridiskt företrädda och att föräldraansvarsuppgifterna – som även omfattar vård och utbildning – utförs på ett tillförlitligt sätt. EU:s byrå för grundläggande rättigheter (FRA) har upprepade gånger kartlagt typiska brister och arbetat med att förbättra standarder. De har också publicerat material (”verktyg”) för att hjälpa (professionella och frivilliga) vårdnadshavare att snabbt lära sig om minderårigas rättigheter och för att bättre hjälpa dem i asylprocessen. (https://fra.europa.eu/sites/default/files/

fra_uploads/fra-euaa-practical-tool-asylum-procedure_en.pdf).

→ FAMIMOVE var särskilt angelägen om frågan om bättre harmonisering och frågan om hur **utökat ömsesidigt erkännande** kan **förbättra situationen för minderåriga flyktingar**. Detta är i svårt främst eftersom en vårdnadshavare från en EU-medlemsstat vanligtvis skulle bli helt överväldigad om de förblir ansvarig för en ung flykting som har bytt hemland inom EU och nu vill fortsätta asylförfarandet eller familjeåterförening i en annan medlemsstat.

Ändå finns det utrymme för förbättringar. Exempelvis skulle mer **ömsesidigt förtroende för åldersbedömning** vara tänkbart.

→ Bättre kommunikation mellan de ansvariga myndigheterna skulle också kunna vara fördelaktigt. Än så länge är ett sömlöst utbyte av vårdnadshavaren, vilket vore önskvärt, inte tänkbart.

Tidiga äktenskap – En europeisk väg framåt

Det sätt på vilket tidiga äktenskap hanteras i vissa EU-medlemsstater är ett särskilt bra exempel på hur barnets bästa kan glömmas bort på grund av politiska mål.

Det är rätt av EU:s medlemsstater att åta sig att förhindra tidiga äktenskap över hela världen.

→ Det är dock helt fel och skadligt om det görs genom att de tidigt gifta minderåriga behandlas som ogifta när de anländer till EU, utan att ta hänsyn till det enskilda fallet. Om lagarna i vissa medlemsstater - som Tyskland och Sverige - har gjort detta obligatoriskt i flera år, är detta symbolisk politik på bekostnad av de minderåriga, som i alla fall befinner sig i en särskilt utsatt situation.

Även i dessa medlemsstater kan de myndigheter och icke-statliga organisationer som kommer i kontakt med de berörda minderåriga fortfarande vidta hjälpsamma åtgärder. För det första kan de försöka att inte separera de unga paren mot deras vilja och bästa. De bör i synnerhet också se till att faderns föräldraskap är säkrat när barn föds in i det ogiltiga äktenskapet. Unga flyktingar kommer sällan att kunna vidta nödvändiga officiella åtgärder själva.

→ **Egenmakt är särskilt viktigt för gifta unga kvinnor.** De kan bara fatta beslutet att leva ett självständigt liv om de är tillräckligt utbildade för och får möjlighet till att försörja sig själva.

Om paret vill fortsätta äktenskapet efter att de uppnått myndig ålder kommer det också ofta att krävas stöd av ansvariga aktörer för att det unga paret ska få alla handlingar som behövs för omgifte.

Kafāla – En europeisk väg framåt

Behandlingen av kafāla i EU:s medlemsstater säkerställer inte alltid att barns rättigheter respekteras. Kafāla är en okänd åtgärd i EU:s medlemsstater och det saknas en tydlig förståelse av dess verkliga karaktär och rättsverkningar. Dessutom har endast ett fåtal länder som styrs med sharialagar anslutit sig till 1996 års Haagkonvention, vilket ytterligare begränsar effektivt samarbete och tillgängliga alternativ för erkännande.

FAMIMOVE rekommenderar följande åtgärder:

1. **Stärka samarbetet med länder som styrs med sharialagar** för att säkerställa bättre skydd för barn som placeras i gränsöverskridande kafāla i enlighet med deras bästa och med särskilt fokus på:
   - stärka samarbetet mellan EU:s medlemsstater och länder med sharialagstiftning.
   - främja ratificering av eller anslutning till 1996 års Haagkonvention, särskilt för länder med sharialagstiftning eller, alternativt,
   - främja att EU:s medlemsstater och länder med sharialagstiftning ingå bilaterala avtal.
   - öka medvetenheten om centralmyndigheternas roll och funktioner enligt 1996 års Haagkonvention.
2. **Anpassa tillämpningen av artikel 33 i 1996 års Haagkonvention i EU:s medlemsstater** (och andra avtalsslutande stater), bl.a**.** genom att:
   - främja och underlätta (ytterligare) utbyte av information mellan EU:s medlemsstater om deras interna praxis (också om migrationsfrågor).
   - öka medvetenheten bland EU:s medlemsstater om konventionens ramverk för erkännande och samarbete, och uppmuntra dess korrekta genomförande.
3. **Se till att kafālabarns intressen respekteras både hållbart och långsiktigt,** bl.a genom att:
   - främja utbyte av praxis och forskning om kafāla mellan EU:s medlemsstater och länder med sharialagstiftning.
   - lansera en kampanj för att informera både käfil-sökande och myndigheter i Marocko om befintliga förfaranden.

wissen.leben